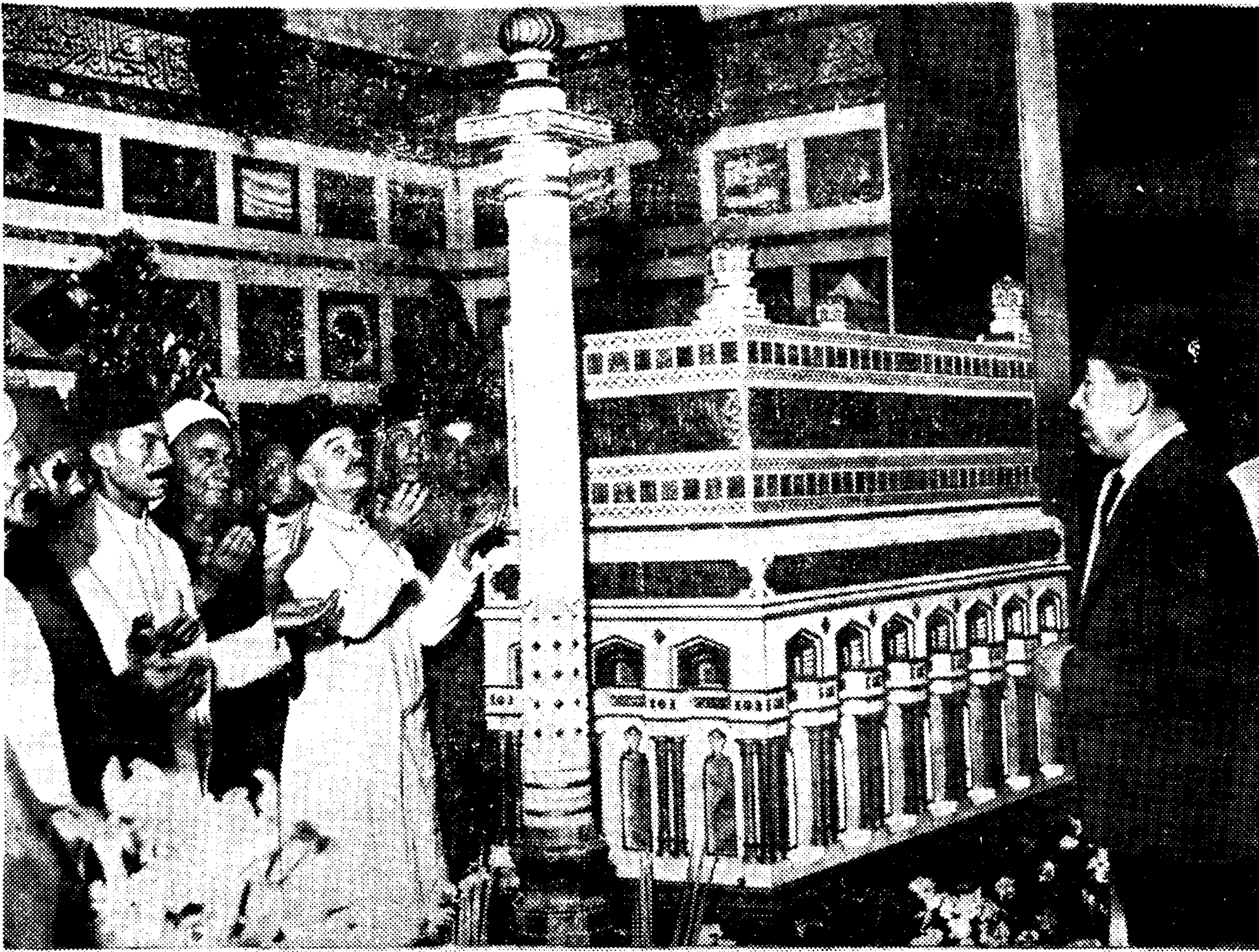
No. 2759 Woensdag 8 Juli 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

HET GRAF VAN KONING FUAD VAN EGYPTE. Het graf van den overleden Egyptische koning in de El Refai Moskee in Cairo doet in pracht niet onder voor de oude Farao-graven. Hier zijn rouwdragers bezig te bidden voor hun overleden koning.

Pauselijke Raadgevingen.

Bij gelegenheid van de intrede van zijn 80ste levensjaar heeft Paus Pius XI een groep pelgrims ontvangen, leden van de Katholieke actie, uit alle delen der wereld.

Tot deze pelgrims sprak Z. H. enkele woorden van aansporing, hulp en zegen, welke ook door de Curaçaose katholieken ter harte genomen moeten worden.

Bewaar de eenheid.

Wij sporen u bovenal aan om de eenheid te bewaren; naar het plechtige en gedenkwaardige woord van onzen Goddelijken Verlosser en Koning, voor Wien de gehele Katholieke Actie strijdt en werkt: „dat zij één moge zijn", wijl uit de eenheid de kracht en de sterkte ontspringen.

„Dat zij één mogen zijn, gelijk ook Wij..." Deze eenheid zij derhalve heilig naar het voorbeeld der Goddelijke eenheid, want zó is zij in het verlangen en in het gebed van Jezus Christus, onzen Koning. Die eenheid gelde, leve, bloeie vóór alles; moge zij steeds overvloedige vruchten voortbrengen.

Wij zeiden: vóór alles. Wij voegen er aan toe: na alles, boven alles ten koste van elke prijs. Eenheid, eenheid, eenheid. Moge de wederzijdse eenheid in het hart van Christus zijn bij allen, die onder het vaandel van de Katholieke Actie strijden. Eenheid onder de leiders, d.w.z. de bisschoppen en de priesters; onder allen, die, zij het in verschillende mate en graad, aan het apostolisch ambt deelachtig zijn. Eenheid van liefde, eenheid van gedachte; eenheid van activiteit, eenheid in de beoefening der deugd.

De hoogste eenheid, de verhevenste eenheid, de volkomen eenheid van wil en verstand, zo dat alles geconcentreerd wordt in en geleid wordt door het Episcopaat, door de voortdurende, eeuwenoude opvolging van het oorspronkelijk apostolaat, dat rechtstreeks uit onzen Heer Jezus Christus voortvloeide: want de Katholieke Actie is niets anders, wil niets anders zijn, en moet niets anders zijn als de deelneming, de medewerking der gelovigen in het hierarchisch apostolaat, d.w.z. coördinatie, subordinatie aan dat apostolaat, hetwelk door onzen Goddelijken Verlosser zelf als de essentiële structuur van de Kerk werd ingesteld, zodat coördinatie en subordinatie tot het wezen zelf van de Katholieke Actie behoren. Zo was ook de Katholieke Actie in de tijd der eerste geloofsprediking.

Eenheid derhalve vóór alles: dat is de aansporing van uw grijzen Vader.

Waakt en bidt.

En hieraan moeten wij een tweede, eveneens voor allen geldende aansporing toevoegen, welke op de waakzaamheid betrekking heeft, opdat gij, geliefde zonen, niet in dwaling wordt geleid. Want er zijn ook onder de katholieken valse leraars en valse profeten, die om verschillende redenen en onder verschillende gedaanten, ter wille van een hoger goed zoals zij beweren..., kwade dingen bedenken en nog ergere voorbereiden. Die allerlei compromissen willen tot stand brengen tussen waarheid en dwaling, tussen heiligheid en zonde, tussen de wet van de wereld en de wet Gods, tussen het ene en ware Christendom zoals Christus het heeft ingesteld en voor hetwelk Hij Zijn leven heeft gegeven en een andere pseudo-christelijke godsdienst.

Beminde zonen: waakt en bidt — deze twee woorden, welke Wij samen uitspreken, heeft Christus Zelf verbonden —; waakt en bidt, wijl de dwaling vaak subtiel, ongemerkt, arglistig binnensluipt, zoals uit een recent voorbeeld blijkt. Allen weten — Wij kunnen 't veilig zeggen — dat Wij enige dagen geleden gesproken hebben over de gevaren, welke de gehele burgerlijke samenleving — ook dit hebben Wij uitdrukkelijk gezegd: de gehele burgerlijke samenleving — van de kant van het communisme, overal bedreigend, te wachten staan. En toch was er een dagblad en nog wel één, dat de eretitel van Katholiek opeist, dat Onze verklaring zo weergaf, alsof Wij niet van mening waren, of vergeten waren, dat het communisme de ernstigste gevaren voor de godsdienst inhield. Alsof er zou kunnen bestaan of mogelijk zou zijn een compromis tussen de waarheid van de heilige, katholieke godsdienst en die ontkenning van alle goddelijke en menselijke rechten, welke het communisme is.

Waakt derhalve en bidt, beminde zonen, opdat de geschriften, welke in zo ontelbaar aantal gedrukt en verspreid worden, u niet onvoorbereid en weerloos vinden: groot is het gevaar voor de waarheid. Waakt en bidt, gij vooral, beminde en uitverkoren zonen van de Katholieke Actie.

Steunt de Katholieke pers.

Op bijzondere wijze verheugen Wij er ons over, dat er iets nieuws is, uw aandacht en overweging waardig. Uw oog en uw geest toch wordt geboeid door de Wereldtentoonstelling der katholieke pers: een grote macht en een ware openbaring voor de kleinhartigen. Duidelijk blijkt, dat de katholieke pers een zeer machtige hulp is voor de Katholieke Actie, een belangrijk instrument voor de opbouw. Een verheugend schouwspel, dat nooit weer uit uw gedachte en herinnering moet verdwijnen. Voor de katholieke pers geldt en past zo volkomen de zinspreuk, welke aan de ingang der tentoonstelling is geplaatst: Arma veritatis, wapenen der waarheid. Gij, die onder het vaandel van de Katholieke Actie strijdt, moet het als uw plicht en eer beschouwen, dat, overal waar uw werk zich ontplooit, deze wapenen der waarheid uw steun, uw zorg, uw ijver, uw liefde, het tribuut van uw edelmoedige trouw genieten. Dat is onze bijzondere aansporing aan u.

Gehoorzaamheid aan den bisschop.

Ten slotte, beminde zonen, hebt gij Onze zegen gevraagd. Alle zegeningen geven Wij u, vooral die, welke gij met bijzonder verlangen wenst.

Wij zegenen op de eerste plaats de Bisschoppen, onze Broeders in het apostolaat. De Bisschoppen zijn de opvolgers der Apostelen, die van Onzen Verlosser de opdracht kregen om het Evangelie overal te verkondigen. Gaat, onderwijst **alle volken. Zij zijn de leiders, die met eigen macht zijn begiftigd. In haar activiteit moet de Katholieke Actie steeds** aan hen onderworpen zijn, wil zij haar zijnsvorm, om een wijsgerig woord te gebruiken, niet verliezen. Men moet steeds het duidelijke en gezonde woord van een apostolischen vader voor ogen houden: niets zonder de bisschop.

Curaçao als Wereldhaven.

In de laatste tijd hebben we verschillende malen Curaçao horen vernoemen als wereldhaven.

Nu moeten we dat woord wereldhaven immer nog met een korreltje zout nemen, want het geeft natuurlijk in belangrijkheid een groot verschil of de millioenen tonnen die per jaar een haven binnenkomen bijna uitsluitend tankboten zijn of vracht- en passagiersschepen.

Maar alleen lettend op de tonnemaat hebben we in de laatste tijden Curaçao wel eens horen noemen de zesde of achtste wereldhaven.

Deze cijfers zijn echter zeker onjuist.

We ontvingen dezer dagen de door de „Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Rotterdam" uitgegeven statistiek, waaraan we voor de wereldscheepvaart over 1935 de volgende cijfers ontlenen.

We geven hier de hierarchische orde van de wereldhavens naar het aantal binnengekomen tonnen.

1	New York	25.352.284
2	Londen	21.829.113
3	Rotterdam	20.933.244
4	Hamburg	18.214.977
5	Antwerpen	18.068.910
6	Kobe	16.763.526
7	Marseille	16.611.897
8	Hongkong	15.340.273
9	Singapore	14.800.027
10	Liverpool	13.981.479
11	Lissabon	12.159.871
12	Yokohama	11.968.509
13	New Orleans	10.958.760
14	Southampton	10.755.721
15	Curaçao	10.481.496
16	Havre	10.466.007
17	Osaka	10.410.430

Deze plaatsen zijn tevens de havensteden waar meer als 10 millioenen ton per jaar binnenkomt. Rotterdam neemt de derde plaats in omdat in dit cijfer inbegrepen zijn de kleine havens in de omgeving; buiten deze havens zou Rotterdam na Antwerpen komen, met 18.029.404 ton.

Ook zijn in de genoemde cijfers de tonnen der kustvaart niet inbegrepen.

Curaçao komt dan volgens deze cijfers op de 15de plaats en de eerste plaats in Centraal- en Zuid-Amerika.

Aruba heeft **met 8.505.366 ton** nog vóór zich in hiërarchische orde, Los Angeles, Boston, San Francisco, Houston en Shanghai en komt dus op de 23ste plaats.

Echter dienen we er rekening mee te houden, zoals gezegd, dat deze cijfers alleen maar betrekking hebben op de grote vaart.

Volkenbond en Vrijmetselarij.

Enkele weken geleden publiceerden wij een artikel van Jac. van Term, ontleend aan het jongste werk van Leon Poncins „S.D.N. Super-etat Maçonnique" waarin de bewering werd verkondigd dat de Volkenbond een maçonnieke instelling is.

Op bovenstaande mededeling maakt de bekende Jesuit, Pater Mr. R. Regout een kanttekening in de Gelderlander van 20 Mei en hij schrijft:

Vanaf het begin van de wereldoorlog stond het denkbeeld om een duurzame vrede te verkrijgen door de oprichting van een bond der volkeren vooraan in de belangstelling. Voordat het Vrijmetselaarscongres van Juni 1917 (dat reeds in allerlei boeken staat beschreven) zijn plan ontwikkelde, waren minstens vijftien soortgelijke plannen in meer of minder uitgewerkte vorm verschenen, uitgaande van particulieren en van verenigingen van allerlei schakeringen. Het aantal ontwerpen, dat het licht zag tussen midden 1917 en eind 1918 bedraagt wel het dubbele.

De bekende oproep van Paus Benedictus XV om tot een rechtsordening over te gaan, dateert van 1 Aug. 1917. Men vindt al deze plannen en de uitgebreide litteratuur daarover vermeld in het bekende handboek over de Volkenbond van Schücking-Wehberg. En welke grote activiteit in ons dierbaar land ontwikkeld is, vooral onder leiding van Mr. Loder, **kan men lezen in het boek „De Donkere poort" van Ritter.**

Dat de Volkenbond een maçonnieke schepping zou zijn, is onjuist.

Dat de Loge een krachtige invloed heeft uitgeoefend op het ontstaan van de bond, en ook thans nog tracht haar invloed te doen gelden, is wel zeer waarschijnlijk.

Dat moet voor ons Katholieken een reden zijn tot voorzichtigheid en tevens tot een prikkel om de juiste beginselen, die aan de Volkenbond ten grondslag liggen, met alle kracht te steunen. Wij mogen niet wéér achterblijven, zoals wij een halve eeuw geleden achterbleven bij de noodzakelijke sociale hervorming uit wantrouwen tegenover de actie der socialisten.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In ons laatste overzicht schreven wij, hoe het feit van het optreden der Italiaanse journalisten die in de vergadering van de Volkenbond, alle respect vergaten en tot vechtpartijen overgingen, een grote vernedering was voor de Volkenbond.

Maar het is dezer dagen nog erger geworden, door de wijze van optreden van den Voorzitter van de Danziger Senaat Greiser.

Zoals onze lezers zullen weten, is de Duitse stad Dantzig, na de oorlog van Duitsland afgescheurd en heeft deze vrijhaven thans een senaat, waarboven de Hogen Volkenbondscommissaris.

Polen is verantwoordelijk voor de naleving van het statuut, waardoor deze vrijhaven wordt bestuurd.

Onlangs heeft nu de Duitse kruiser Leipzig een onaangekondigd bezoek gebracht aan Danzig, waarbij de commandant bovendien geen beleefdheidsvisite aflegde bij den Hogen Commissaris.

De Nazionaal socialistische propaganda deed verder de rest en de daaruit ontstane kwestie kwam deze week voor de Volkenbond.

Daarheen was ook ontboden Greisser, de Voorzitter van de Danziger Senaat, die aanvankelijk niet wilde komen. Maar nu hij gekomen was, heeft hij op de vergadering zijn grieven geuit tegen den Hogen Commissaris van Danzig Lester en tegen de Volkenbond, die begrijpen moest, dat Danzig niet eeuwig wil blijven lopen aan de leiband van de Volkenbond en dat de Bond nu het verloren prestige kon herwinnen door Lester af te zetten en helemaal geen commissaris meer te benoemen.

Toen Greiser met de Hitlergroet de zaal verliet, lokte dit een grote hilariteit uit op de Tribunes, en toen hij daartegenover een zeer minachtend gebaar maakte, kwamen de verslaggevers op hem af, om hem een pak slaag te geven, zodat er zelfs gedelegeerden moesten tussen komen.

Met dergelijke Poolse methoden wint de Volkenbond vanzelfsprekend niet aan prestige.

Deze Danziger kwestie of Poolse cor-

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

25)

En ik zal kleine doornen onder zijn tong steken en zijn oogleden met een fijn schaartje afknippen en hem dan in de brandende zon doen zien. Caballero, u zoudt mij niet haten; ik heb een zachte geest. Ik ben een aangenaam gezel."

Hij stond op en wrong zich langs de tafel. — „Luister" — zijn ogen lichtten op van genot — „u zult mij horen. Het is goddelijk — o, het is heel aangenaam, zult u zeggen."

Hij pakte zijn mandoline, sloeg zijn riem om zijn hals en leunde tegen het beschot. Het heldere licht van de patrijspoort verguldde de omtrekken van zijn lichaam, terwijl hij meedeinde met de muziek en zijn lange vingers over de snaren bewoog, die tinkelden met metalen geluid. — Met een neusklank zong hij:

„Luister! zeggen de jonge meisjes,
Als zij zich haasten naar 't venster.
Luister! O, zeker dat is de guitaar van
Man — u — el — del — Popolo,
Terwijl hij in 't schemerlicht,
Glijdt langs de muur!...

Het was een heel lang lied... Tussen het tokkelen op de snaren door, die hij in 't wilde sloeg of de melodie aan het toeval werd overgelaten, maakte hij nog allerlei handbewegingen. Zijn ogen staarden al in de verte naar de wand boven zijn hoofd. De vertoning ontstelde me en bracht mij in verwarring... Ik vroeg mij af, of ze mij hiervoor ontvoerd hadden. 't Was om aan je verstand te twijfelen... Het spel ging decrescendo en zijn vervoerde trekken namen hun gewone droefgeestigheid weer aan.

Op dit ogenblik stak Castro zijn hoofd door de deur en trad vervolgens helemaal binnen... Hij zuchtte met een soort voldoening en het leek, dat hij een moeilijk karwei had ten einde gebracht.

„Boven is de boel wat opgeknapt", zei hij tot Manuel del Popolo; „je kunt gaan toezien op je zeilen... Gauw maar; het wordt al laat."

Manuel's ogen hadden een stille schittering en hij stapte de deur uit, of hij een donderwolk om zijn hoofd had.

Tomas Castro wendde zich hierbij tot mij.

„Bent u beter?" vroeg hij welwillend... „U spande zich te veel in... En nog, als u gewild hadt..." Hij nam de mandoline op en begon achteloos op de snaren te tokkelen.

Ik merkte op dat hij veranderd was; hij was dikker geworden in de afgelopen jaren; de verwarde krullen van zijn baard vertoonden hier en daar kleine grijze haren. Hij zag er naar uit of hij tenslotte nog niet zo'n kwaad leven gehad had. Hij boog zijn hoofd over de snaren, sloeg er een aan, schroefde die wat vaster, legde vervolgens het instrument op de tafel en liet zich op de matras neervallen.

„Wilt u wat rum?" zei hij. „U bent breed geworden als een stier... U deedt al die kerels vluchten... Je zoudt gedacht hebben, dat u het uit ernst deedt... Jongen, jongen!" Hij strekte zich in volle lengte op de matras uit en sloot de ogen.

Ik keek hem aan, of ik sporen van ironie ontdekte. Maar neen. Hij sprak rustig en beriste mij zelfs, dat ik mijn voorgewende tegenstand verder dan een grap had doorgevoerd.

„U vocht te hard; wat kerels hebben wat klappen opgelopen en geen zuinige. Dat zal u vijanden bezorgd hebben. De kapers van dat vuile stadje zijn wraakzuchtige en verwaande lieden. Past u maar op, anders krijt u een mes in uw lijf..."

Hij had zijn handen op zijn buik samengevouwen, die zo rond was als een pudding. Na een tijdje opende hij de ogen en keek naar de dansende weerkaatsing van het water tegen de vuile zoldering.

„Er aan te moeten denken, dat ik u nu weerzie, na al die jaren!" zeide hij. „Ik geloofde mijn oren niet, toen Don Carlos mij vroeg u op deze manier te gaan halen. Wie zou het hebben kunnen geloven? Maar, zoals ze zeggen", voegde hij er wijsgerig aan toe, „het water vloeit naar de zee en de kleine steentjes vinden hun plaats."

Hij hield op, om te luisteren naar de klanken die van boven kwamen.

„Die Manuel is gek", zei hij goedig; „hij is krankzinnig van jaloezie, omdat ik hier voor vandaag het commando heb. Maar met dat al, het zijn gevaarlijke duivels, die slaven van señor O'Brien. Ik wou dat de stad er van bevrijd was. Er komt nog wel eens oproer, waarbij al hun afgunst en krankzinnigheid tot uitbarsting komt.

Ik bleef zitten en zeide niets, terwijl de dingen meer begonnen aaneen te sluiten, met kleine snippers nieuws, die ik hier en daar in kon passen, als de stukken van een legkaart.

O'Brien was in het schip, waarvan ik ontvoerd was, verder doorgegaan naar Havana, om een verslag uit te brengen van de terechtstelling in Kingston; de Riego's waren natuurlijk met de boten te Rio Medio aan land gezet.

„Die arme Don Carlos!" zuchtte Castro meewarig. „Ze hadden de barbaarsheid hem mee te voeren in de nacht; door die rauwe mist. Hij deed niets dan hoesten; ik kon hem amper meer verstaan. Hij kon zelfs niet meer spreken met mij — zijn Tomas. Het was erbarmelijk... Geen woord kon hij uitbrengen, toen wij het paleis bereikten."

Ik kon in 't geheel niet begrijpen, waarom ik een tweede maal ontvoerd was. Castro zeide, dat O'Brien niet ongeneigd geweest was mij Havana te laten bereiken. Maar Carlos was het geweest, die Tomas had opgedragen mij van de „Breeze" weg te halen. In de gure ochtend, voordat de schoener kon vertrokken zijn, was hij naar beneden gekomen om Tomas Castro heel uitvoerig aanwijzingen te geven; ja en juist onder het spreken met Tomas had hij een bloedspuwing gekregen.

Hij zeide me: „Wees nu voorzichtig. Luister. Hij is mijn beste vriend, die Señor Juan... Ik houd van hem, of hij mijn eigen broeder was... Wees heel voorzichtig, Tomas Castro. Laat het den schijn hebben, of hij zeer tegen zijn zin bij ons komt. Laat hem door heel veel mannen aan boord slepen. Je moet begrijpen, Tomas, hij is een jongen van edele familie en je moet even veel zorg hebben hem niet te compromitteren als je zorg hebt voor de eer van Onze Lieve Vrouw."

Tomas Castro keek schuin naar mij op.

„U zult een goed verslag over mij kunnen geven", zeide hij. „Ik heb mijn best gedaan. Als u gecompromitteerd bent, is het uw schuld geweest, door mij toe te spreken als een bekende".

Ik herinnerde me dat Tomas van zijn misnoegen had blijk gegeven, toen ik hem in het bijzijn van Lumsden en Cowper scheen te herkennen. Hij deed zijn ogen weer dicht. Na een tijdje voegde hij er aan toe: wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

PROFESSOR IGNAZY MOSCICKI, PRESIDENT VAN POLEN, woonde de militaire demonstraties bij, gehouden ter zijner eer bij gelegenheid van zijn 10-jarig jubilé als president.

ridor is altijd een bron van onenigheid in de Europeese politiek. Duitsland en Polen hebben er om, zelfs enkele malen zeer scherp tegenover elkaar gestaan.

En ook thans wordt algemeen gehouden, dat het agressieve optreden van Greiser door Hitler is geïnspireerd geworden.

In Frankrijk gaan dan ook al stemmen op om landen met een mentaliteit als Duitsland en Italië niet in de Volkenbond toe te laten.

Maar wat zal de Bond betekenen, wanneer deze twee landen niet zullen meedoen?

Voor een reorganisatie van de Bond vrezen we dan ook, dat deze op een absolute mislukking zal uitdraaien.

We zien dan ook weer in de laatste dagen, dat de landen hun heil gaan zoeken in sterke bewapeningen.

Italië heeft dezer dagen een bestelling gedaan van 500 militaire vliegtuigen en Hitler heeft in een rede van de Duitsers de grootste offers gevraagd voor een geweldige legermacht.

In **FRANKRIJK** blijft de binnenlandse politiek vol moeilijkheden.

Vooral de fascistisch-rechtse partijen roeren zich geweldig met manifestatiën, die telkens tot botsingen aanleiding geven.

In een dezer botsingen werden 30 polities gewond en zeer vele manifestanten. Alleen van deze laatsten moesten er 20 in de hospitalen worden opgenomen.

De toestand in **PALESTINA** blijft voor Engeland zeer ernstig: er is in de laatste dagen zelfs een nieuwe opleving van de strijd te bespeuren en er hebben weer ernstige botsingen plaats gehad tussen Arabieren en Joden. Te Jaffa en Nablus zijn bommen geworpen en zelfs hebben de Arabieren getracht een spoorbrug te doen springen.

Ook in **EGYPTE** is het nog niet rustig: daar is dezer dagen weer een tramstaking uitgebroken, waarbij de stakers hebben getracht de electrische centrale onklaar te maken.

BUITENLAND.

JOZEF, BLIJF EENVOUDIG!

Of: de bonzen die villa's van tonnen kopen!

We lezen in „de Opmarsch":

„Enige Nederlanders brachten een maand geleden een bezoek aan een schouwburg te Berlijn. Toen zij er goed en wel gezeten waren, gingen de lichten half uit en kwam de heer Goering binnen met zijn vrouw, die een diadeem droeg vol paarlen, welke schitterden in het halfdonker.

Even daarna gingen de lichten weer uit en trad de heer Jozef Goebbels binnen, ook vergezeld van een vrouw (hij is gescheiden en zogenaamd hertrouwd) met een prachtige diadeem.

Opeens klonk een stem door de zaal: „Joseph bleibe einfach". De lichten vlogen aan; een politieman sprong op het toneel en vroeg den dader zich te melden. Er kwam niemand. Toen vroeg hij, dat de buren van den schuldige zich zouden bekend maken. Er kwam weer niemand.

Daarop werd de benedenzaal ontruimd en moesten allen, die op de galerij zaten — daar was de stem vandaan gekomen — een zeer nauwkeurige controle ondergaan. Er is natuurlijk niets van in de Duitse kranten gekomen.

Heerlijk land!"

„Enige weken geleden heeft een minister een villa aangeschaft, die 685.000 mark gekost heeft. De villa wordt geheel nieuw ingericht, met zijde behangen en van kostbare meubelen voorzien. Van de vorige eigenaar werd een motorjacht van 30.000 mark overgenomen. Een naastliggend pand werd aangekocht ter behuizing van de geheime politie.

Ra, ra, wie is dat?

Niemand anders dan de propagandaminister Joseph Göbbels, die voorheen geen Pfennig bezat en sinds enige jaren aardig overgespaard blijkt te hebben van zijn zuurverdiende inkomsten.

Wie sprak toch steeds weer van die vervloekte bonzen?"

DUITSLAND'S KOLONIALE EISEN.

De propaganda er voor komt thans in handen van een „Reichs-kolonialbund".

Terwijl uit 't antwoord van Duitsland op de vragen van Engeland uit de aard der zaak nog geen stellige prognose kan worden gemaakt, is het zeker dat Berlijn aanstalten maakt om de koloniale kwestie met nog belangrijk grotere nadruk dan tot dusver zowel in binnenland als tegen het buitenland op de voorgrond te schuiven. De propaganda voor de verkrijging van koloniën ging tot dusver, gelijk bekend, in het bijzonder uit van de Deutsche Kolonial Gesellschaft onder ex-gouverneur Schnee en voorts van onderscheiden verstrooide organisaties. Deze propaganda zal thans, zo meldt de Berlijnse correspondent van de N.R. Crt., worden samengevat en in handen worden gegeven van een „Reichskolonialbund" waarvan vermoedelijk generaal Epp de eerste leider zal worden, terwijl op dit gebied algemeen wordt erkend, ook gouverneur Schnee zal blijven. Men wil namelijk in genen dele gouverneur Schnee, wiens verdiensten op dit gebied algemeen worden erkend, voor het hoofd stoten, doch men achtte de samenstelling van de Kolonialgesellschaft, waarin verschillende hertogen en andere hoogadellijke personen zitting hebben voor de tegenwoordige tijd en voor een algemene actie te eenzijdig aristocratisch.

De nieuwe, op bredere grondslag berustende Kolonialbund zal ongetwijfeld veel kracht ontwikkelen, daar hij bij zijn propaganda door het betreffende vakministerie zal worden gesteund. Reeds thans worden voor de Hitlerjeugd veel lezingen gehouden over de koloniale aangelegenheid. De propaganda zal het probleem van de grondstoffen naar buiten keren, omdat verwacht mag worden dat het van deze kant gezien op de buitenwacht de aantrekkelijkste indruk zal maken.

De strijd tegen geboortebeperking.

De Italiaanse regering is voornemens opnieuw een bedrag van 52 millioen lire beschikbaar te stellen voor de strijd tegen de misdadige geboortebeperking.

Voor het eerst is er in Italië sinds 1934 een geboorte-overschot te registreren.

De opbrengst van de Vrijgezellen-belasting, die onlangs nog belangrijk werd verhoogd, wordt uitsluitend besteed om de grote huisgezinnen te steunen. In dit verband is ook een prijsvraag uitgeschreven voor de beste novellen over het Moederschap.

Het zwarte Legioen.

De Radioberichten spreken de laatste weken herhaaldelijk over de strijd van de politie tegen het zogenaamde Zwarte Legioen in Amerika.

Deze organisatie heeft veel overeenkomst met de vroegere Ku Klux Klan. De organisatie stelt voor om zelfs met de meest bloedige middelen te strijden tegen de katholieken, de joden, de socialisten en de negers.

De aanleiding tot het ingrijpen door de politie was het vinden van het lijk van zekeren Charles Poole. Deze man had zich schuldig gemaakt aan het mishandelen van zijn vrouw. Zijn lijk was van kogels doorzeefd, gevonden. De politie neemt echter aan, dat Poole niet om de beweerde mishandeling van zijn vrouw was gedood, maar als afvallig lid van de geheime organisatie. Men vreesde, dat hij de geheimen der organisatie aan de politie en de Justitie zou verraden. Het heet, dat de politie aanleiding heeft om te veronderstellen, dat Het Zwarte Legioen, dat drie jaar geleden was georganiseerd, 50 mensen had omgebracht als daden ter zuivering van de politieke zeden en ter wegneming van rasmisstanden. Nu eenmaal Het Zwarte Legioen wordt aangepakt, komen er van alle kanten mensen bij de politie en bij de justitie om onthullingen te doen. Vooral gevallen van z.g. zelfmoord moeten nader worden getoetst. Volgens de politie hebben reeds zeven mensen van het Legioen de bekentenis afgelegd, dat zij hebben deelgenomen aan de vergadering, die het doodvonnis tegen Poole uitsprak.

Er is aanleiding om te veronderstellen, dat het Zwarte Legioen in sommige staten en speciaal in Michigan vele leden telt. Voor Michigan zouden het er al 135.000 zijn.

Ghandi's oudste zoon wordt christen.

Mr. Hiralal Ghandi heeft thans officieël bekend gemaakt dat hij tot de Christelijke Godsdienst zal overgegaan.

In de „Daily News" schrijft hij:

„Wanneer mijn vader mij uit zijn huis wil verbannen, dan blijft mij niets over, dan de herinnering uit te wissen, dat ik zijn zoon ben. De laatste jaren heeft mijn vader aan verschillende personen, die met mij sympathiseerden, gevraagd, om de grond onder mijn voeten weg te graven."

De reden, waarom Mr. Hiralal tot het Christendom overgaat is de leer van de Christelijke naastenliefde, die hem diep getroffen heeft.

DE OGEN GEOPEND..

Wat een Communist vertelde.

Op een communistische propagandavergadering te Namen zouden onlangs twee communistische leiders, waarvan er een Kamer-afgevaardigde was, het woord voeren over het communistische program.

Na de eerste rede vroeg de oud-communist Schaefs het woord. Hij was teruggekeerd uit de Sovjet-gevangenissen, waar hem de ogen waren opengegaan bij het zien van de ware toestanden in het „Rode Paradijs".

Schaefs verklaarde, dat hij geen afgevaardigde was van een of andere partij, maar dat hij de woordvoerder was van millioenen kameraden, die als slachtoffers van de Gepoe wegkwijnen in de strafkolonies.

Ook hij had eens in een Sovjet-paradijs geloofd, en hij was naar Rusland gegaan om de verwezenlijking ervan te zien. Maar zijn geweten verbood hem, nog langer daar te blijven. Bij iedere schrede in Sovjet-Rusland stond hij verwonderd over de grove tegenstellingen. Aan de ene kant de arbeiders, die voortdurend in gevaar zijn, en aan de andere kant de ontelbare parasieten, die de ellende der arbeiders uitbuiten. Tien millioen arbeiders leven hier in de slavernij, en zij roepen de arbeiders van de gehele wereld toe: „Red ons!" Men moet Rusland niet aanvallen, want het lijdt onder deze terreur, maar men moet de beulen bestrijden. In deze zin moet men de strijd tegen het communisme beginnen, in naam van de menselijke solidariteit."

DE GODSDIENSTHAAT IN RUSLAND.

Fijnere, doch gevaarlijker methode.

De wijziging in de sovjet-Russische godsdienstpolitiek, welke de laatste tijd druk is besproken en waarvan sommigen iets goeds verwachten, betekent in werkelijkheid geen verbetering van de toestand, doch slechts een overgang naar fijnere en daarom des te gevaarlijker methodes.

In de grote bevolkingscentra is de pressie van de anti-godsdienstige politiek zo sterk, dat velen verhinderd worden de kerk te betreden. Van de provinciesteden en dorpen, waar het geloof diep geworteld is en zonder het gebruik van geld niet uitgeroeid kan worden, kan niet hetzelfde gezegd worden. De mildere houding der autoriteiten ten opzichte van de boeren mag evenwel niet uitgelegd worden als een bewijs van de verdraagzaamheid der sovjet-regering. Op zuiver tactische gronden doet deze haar best, het godsdienstig gevoel der gelovigen niet te kwetsen daar, waar een sterke reactie verwacht kan worden.

Daar echter de godlozen tegen het einde van 1937 alle kerken verwoest willen hebben of bestemd voor andere doeleinden, heeft men, naar Kipa uit Moscou meldt, zijn toevlucht genomen tot een indirecte methode, waarmede hetzelfde doel wordt bereikt, doch welke uiterlijk minder opvalt.

In de dienst van de anti-godsdienstige politiek zijn namelijk gesteld de fiscus, het gebruik van moreel geweld, „volksstemmingen" en het gelasten van onnodige herstelwerkzaamheden aan de kerkgebouwen.

1. Iedere kerk wordt door de plaatselijke sovjet belast met een grond- en gebouwbelasting. Deze belasting wordt van jaar tot jaar verhoogd. Is zij op de vastgestelde termijn niet betaald, dan wordt een aanzienlijke toeslag geëist. Indien aldus de betaling een onmogelijkheid geworden is, dan wordt de kerk wegens „niet-betaling van belasting" gesloten.

2. Daar in Rusland religieuse verenigingen geen burgerrechten bezitten, is iedere kerk in handen van een commissie van twintig personen, die voor de wet verantwoordelijk zijn en voor de financiële verplichtingen van de kerk moeten opkomen. Indien nu het motief „niet-betaling van belastingen" niet aangevoerd kan worden, onderneemt de Gepoe een groots opgezette intimidatie-campagne (verhoren, beschuldigingen van tegen-revolutionnaire acties, enz.), tot tenslotte niemand meer bereid is, lid te blijven van de commissie van twintig. Daar wordt de kerk eveneens gesloten.

3. In enige plaatsen organiseert de Gepoe ook met de haar eigen middelen een soort „volksstemming", welke de sluiting der kerk eist.

4. Even doeltreffend is het eisen van onnodige herstelwerkzaamheden, d.w.z. de Gepoe treedt in het geweer ten behoeve van „de openbare veiligheid" en laat door haar geschikt bevonden architecten enorme reparatie-plannen ontwerpen. De commissie van twintig blijft dan niets anders over dan de enorm hoge bedragen voor de uitvoering van deze fantastische reparaties op te brengen, of de kerk op te geven. Gewoonlijk zal natuurlijk het laatste het geval wel zijn.

NEDERLAND.

EEN NIEUW BOEK VAN MR. MARCHANT.

Tegen het nat. socialisme.

Naar men ons mededeelt zal omstreeks Juli bij Teuling's Uitgevers-Maatschappij, 's-Hertogenbosch een nieuw werk van Mr. H. Marchant verschijnen, getiteld: „Een staatkundige epidemie, het ziektebeeld van het Dietse nationaal-socialisme in Nederland.'

Mr. Marchant moge zijn voornemens tot verwezenlijking brengen om hierna ook een staatkundige beschouwing aan het communisme te wijden.

De heldere betoogtrant van dezen schrijver zal naar beide gevaarlijke richtingen verhelderend kunnen werken.

OPZIENBARENDE UITVINDING DOOR NEDERLANDER.

Afdoende beveiliging tegen mosterdgas. Oorlogsgruwel onschadelijk gemaakt?

Door dhr. G. van der Veen, te 's-Gravenhage, is, na langdurige proefnemingen, een stof vervaardigd, welke afdoende beveiliging biedt tegen mosterdgas, het gevaarlijkste van alle oorlogsgassen, waarvan de uitwerking al dodelijk is, wanneer 70 milligram per kubieke meter in de lucht aanwezig is.

Proeven met de vinding op het scheikundig laboratorium der artillerie-inrichtingen te Hembrug, bij Amsterdam, genomen, zijn, naar het schijnt, volkomen geslaagd.

Voor een vertegenwoordiger van het A. N. P. heeft dhr. van der Veen in zijn laboratorium eveneens zijn vinding gedemonstreerd. De militaire autoriteiten hebben hem ongeveer 70 gram mosterdgas in vloeibare vorm beschikbaar gesteld, —„een hoeveelheid", aldus de uitvinder, „welke voldoende is, om 20.000 mensen te verdelgen." Zonder nadelige gevolgen te ondervinden kon hij een kokertje, vervaardigd van de door hem uitgevonden stof en waarin hij enige druppels mosterdgas overbracht, in de hand houden, terwijl anders een zeer geringe hoeveelheid reeds diepe wonden in het vlees brandt.

Wat is nu van deze uitvinding in de praktijk te verwachten?

Volgens dhr. van der Veen is het duidelijk, dat het thans in oorlogstijd mogelijk is, de bevolking, althans de militairen, door hen te verplichten zich in, naar het recept van dhr. van der Veen mosterdgas-dicht gemaakte kleding te steken, afdoende te beveiligen tegen een aanval met mosterdgas.

Thans dient te worden afgewacht, welke practische waarde te bevoegder plaatse aan de uitvinding wordt gehecht.

Voor devaluatie.

Een groot aantal leiders van grote bedrijven w.o. de Heren Philips, van Beuningen, dr. Patijn, van Heek, hebben een adres gericht aan Min. Colijn om dezen met aandrang te verzoeken dat de regering niet langer aarzelen zal om onverwijld tot geldcorrectie over te gaan, ten einde herstel van 't economisch leven in Nederland en Nederl. Indië mogelijk te maken.

Het adres herinnert aan het feit, dat sinds Juli 1933 reeds talrijke adressen zijn gezonden aan Min. Colijn, waarin de urgentie van geldcorrectie in het licht gesteld werd.

De gedetailleerde overwegingen luiden als volgt:

In scherpe tegenstelling tot het algemeen economisch wereldbeeld staat het economisch beeld van Nederland.

De werkeloosheid staat hier op een ongekend hoog peil en vertoont een onrustbarend stijgende tendenz.

Het bedrijfsleven kwijnt, het werkt, als geheel beschouwd, met verlies en onder steeds minder te ontwarren kunstmatige verhoudingen.

De outillage onzer industrie veroudert en kan niet op peil gehouden worden.

De vakbekwaamheid onzer arbeiders gaat in ledigheid verloren.

De steunmaatregelen vormen een ondragelijke last voor de overheidskassen.

Evenwicht in de overheidsbudgetten is niet bereikbaar zolang deflatie leidt tot dalende inkomsten.

Het hypotheekwezen in ontwricht. De financiële spanningen zijn groot en dreigen nog toe te nemen.

De belangstelling tussen Nederland en Nederl. Indië wordt door het uitblijven van geldcorrectie geaccentueerd.

De bevolking in Nederl. Indië vooral op Java en Madoera ondervindt in toenemende mate de gevolgen der steeds dieper doorwerkende depressies, haar reserves zijn opgeteerd.

In verband nog hiermee kunnen we mededelen dat zich in Nederland een comité heeft gevormd met het doel propaganda te maken voor spoedige devaluatie van de Nederl. en de Nerdl. Ind. gulden.

Hierin hebben o.a. zitting J. J. M. Berghegge te Tilburg; Mr. H. Boogaardt te Den Haag; Mr. W. J. L. van Es te Wassenaar: Prof. Mr. E. G. J. Gimbrere te Tilburg; A. H. van Heek te Enschde; Prof. Dr. N. J. Polak te Rotterdam; W. C. Hudig te Rotterdam; H. F. Kersten te Voorburg; E. J van Puyenbroek te Goirle en E. D. van Walree te Baarn.

De Nederl. Ver. voor waardevast geld heeft gaarne aan de tot standkoming van dit comité medegewerkt, waarin dan verschillende van haar bestuursleden hebben zitting genomen.

Aruba.

Verkiezingen op Aruba.

In „El Despertador" van 4 Juli staat een oproep tot de kiesbevoegden van Aruba van den Gezaghebber voor de verkiezing van 2 landraden, welke verkiezing zal plaats hebben op 21 Juli a.s.

Genoemd blad heeft op deze oproep een commentaar en schrijft:

Sedert de maand Maart, toen alle kiezers zich van stemming onthielden, wordt deze aangelegenheid door ons volk beschouwd met een absolute onverschilligheid. Wij weten niet of het met deze stemming weer zo gaan zal. Het schijnt dat de interesse daarvoor geheel verdwenen is, want sinds Maart horen wij er geen enkel commentaar over. Maar het is mogelijk dat na deze oproep van den gezaghebber de interesse weer komt.

Verder maakt het blad propaganda voor Dr. Dussenbroek als landraad, om zijn belangstelling en goede wil voor volk en zijn belangeloosheid waarmede hij steeds het welzijn van het volk heeft gediend.

Maar wie de andere candidaat zijn zal? vraagt het blad.

Laten de kiezers veel oordeel gebruiken in hun keuze.

En niet iemand kiezen die zijn eigen belang zoekt.

Niet iemand die van dit ambt misbruik maakt om zijn eigen te bevoordelen. Niet iemand die het volk voorliegt met mooie beloften, die nooit vervuld worden.

Wie is die iemand, zo vragen wij, welke El Despertador hier bedoelt? Op Aruba zullen ze het wel weten.

Naar Europa.

Volgens El Desp. is met het ss. „Remuera" naar Holland vertrokken Dr. J. R. Arends en de Heer L. C. A. Laclé.

Goede reis.

CURAÇAO.

Directie Isla.

Met het Tankschip Rosa is de Hr. van Nijmegen Schonegevel met 2 kinderen op Curaçao teruggekeerd.

Voorzichtig ook met de fiets!

Zaterdagmorgen kwam in de omgeving van Julianadorp een jonge man met zijn fiets te vallen, waardoor hij zulk een ernstige buiteling maakte, dat hij geheel bewegingloos bleef liggen.

Naar het hospitaal gebracht, bleek daar, bij fotografisch onderzoek, een breuk in zijn ruggewervel. Zijn toestand is zeer ernstig.

Dameselub „Entre Nous".

De B. & N. ber. verneemt, dat op de negende Juli 1936 de geboortedag van wijlen Mejuffrouw R. Cohen Henriquez. in leven Presidente van de Damesclub „Entre Nous" door deze club een kleine gave aan de armen zal worden gedaan. Deze gave is verkrijgbaar door tussenkomst van de firma C. Winkel en Zonen en bestaat merendeels uit voedsel en uit een bedrag in contanten voor houtskool.

K
K R O
O

Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Zondag, 12 Juli.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Nederland en zijn architectuur.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. „Westers Individualisme — Oosters Collectivisme", door Dr. H. J.J Levelt.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

KONINGIN EN PRINSES TE AMSTERDAM. — Luide toegejuicht doen H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses Juliana haar feestelijke intocht in Amsterdam.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Volgens berichten zou Italië door de sancties de helft van zijn goud-reserve verloren hebben.

Volgens Duits Radiobericht moet Minister Eden tijdelijk rust nemen en wordt hij op buitenlandse Zaken vervangen door Lord Halifax.

De terugreis van het luchtschip Hindenburg was weer een recordreis. De tocht van Lakehurst naar Frankfort duurde slechts 45 uur en 39 minuten.

Uit Genève wordt gemeld, dat de sancties tegen Italië 15 Juli opgeheven zullen worden.

Italië zal zich niet doen vertegenwoordigen bij de bespreking van de kwestie der Dardanellen te Montreux, zolang nog van kracht blijven de tegen Italië gerichte Middellandse zee-overeenkomsten.

De speciale krijgsraad in Japan veroordeelde ter dood 16 offcieren en 1 burger; en 5 officieren tot levenslange gevangenschap vanwege de rebellie van 26 Febr., waarbij enkele vooraanstaande regeringspersonen werden gedood.

De Negus keerde naar Engeland terug.

Gedurende de lustrumwedstrijden van Laga werd het klassieke nummer oude acht door Njord gewonnen.

Tengevolge van een ontploffing van zijn vliegtuig, verongelukte te Melbourne de bekende vlieger James Melrose.

Maandag vertrokken van Bermuda voor de bekende zeilwedstrijd naar Cuxhaven negen jachten.

De Duitse „Hamburg" „Bremen" „Roland" „von Bremen" „Ashanti" „Ettsi" en „Arktur".

Het Nederlandse jacht „Zeearend" en het Danziger „Peter von Danzig".

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Te Gouda bestaat het gevaar dat de plateelfabrieken in verband met economische moeilijkheden, binnenkort gesloten moeten worden.

Te Nijmegen werd de Commissaris van politie van der Mark gearresteerd, verdacht van het plegen van ernstige financiële omstandigheden almede knevelarij.

Russische vertegenwoordigers zijn in onderhandeling met Nederlandse reders tot het aankopen van Nederlandse schepen.

Met ingang van [illegible] Oct. werd Dr. H. Th. Visser tot bijzonder Hoogleraar in de vergelijkende Volkenkunde te Utrecht benoemd.

Minister Colijn werd te Amsterdam gedurende de A. R. Landdag met daverende ovatie verwelkomd. In zijn rede voorspelde Colijn een felle strijd bij de a.s. verkiezingen. Hij wekte zijn hoorders tot eenheid op, daar het zal gaan om de leuze welk regeringssysteem de grondslagen moet vormen voor het Nederlandse staatsgebouw, gebaseerd op de fundamenten van een gezond economisch leven.

Nabij het Maas vuurschip is een Duits marine vliegtuig neergestort, dat tot een eskader van 3 toestellen behoorde. Een der Duitse Marine officieren vond de dood.

De hertog van Kent opende de Britse tentoonstelling in het stedelijk museum te Amsterdam.

Hij kwam Vrijdag per vliegmachine, ging Zaterdag van den Haag naar Haarlem, Amsterdam, waar hij de lunch gebruikte bij Burgerm. de Vlugt, waar ook het echtpaar Colijn aanzat.

De hertog opende de tentoonstelling met de in het Nederlands uitgesproken woorden „Ik verheug mij erin deze tentoonstelling te moge openen". Hierna hield hij een openingsrede met Hollandse aanhef: „Mijnheer de Burgemeester". De Hertog bracht vervolgens een bezoek aan H. M. de Koningin, die op het Loo vertoeft, vanwaar hij Zondagmorgen om 9 uur per auto vertrok, om circa 11 uur te Schiphol te arriveren. Om 11.30 uur vertrok hij met het privé vliegtuig van den Engelsen Koning, een de Havilland rapid, naar Engeland.

Volgens de Duitse Radioberichten hadden gisteren in Nederland zware wolkbreuken plaats. In Amsterdam en Rotterdam moest de brandweer verschillende malen optreden.

De Telegraaf verneemt dat de kapitein ter Zee Doorman bestemd is om het commando te voeren op de in 1937 van stapel lopende flotieljeleider.

Uit Antwerpen wordt bericht dat de Belgische voetbalbond thans definitief besloten heeft om in de toekomst de België-Holland-wedstrijden uitsluitend in Antwerpen te doen spelen.

De Nederlandse Bank verlaagde het rentetype tot 3%.

Naar uit Parijs vernomen wordt, heeft de technische commissie van de hockeyfederatie het Olympische programma bepaald, waarbij Nederland nummer drie van de veertien deelnemende landen geklasseerd werd. De deelnemers werden in drie groepen verdeeld, waarbij de sterkste, namelijk Brits-Indië, Duitsland en Nederland onderling verdeeld werden.

Examen.

Voor de Bond van „Groote" schrijvers, St. Genesius, legden met goed gevolg examen af als Kantoorstenograaf in de Spaanse Taal (100 lettergrepen) de volgende leerlingen van het St. Thomascollege: J. Araujo, E. Callier, H. Gustina, P. Lauffer, M. Luyando, L. Maduro, E. Newton, P. Nicasia, A. Pannefiek, E. Pontilius, E. Römer, E. Slockers, C. Sprockel, H. de Windt.

De Zaak Jonkers.

Zaterdagmorgen heeft de Krijgsraad uitspraak gedaan, waarbij de beklaagde werd veroordeeld conform de eis tot een jaar gevangenisstraf met ontslag uit de militaire dienst.

Aan dit ontslag werd echter toegevoegd „zonder de ontzetting van de bevoegdheid om als militair te dienen."

Pater Luyckx.

Zondagavond deelde de K.R.O. mede, dat Pater Luyckx met 't ss. „Costa Rica" om 6 uur p.m. die dag in Amsterdam was aangekomen. Verschillende confraters en familieleden waren ter verwelkoming aanwezig. Het ss. „Costa Rica" had een uitstekende reis gehad.

De K.L.M. en Maracaibo.

Gisteren keerde het K.L.M.-vliegtuig van Maracaibo weer terug met enkele journalisten van Maracaibo. Het waren de Heren Ramon Alberto Villasmil van de „Panorama" de Maracaibo en de Hr. H. Cecil Dets, prop.-dir. van The Maracaibo Herald.

De Heren waren de gast van de K.L.M. die gisterenavond daartoe de Curaçaose Journalisten had uitgenodigd in Hotel Americano.

Charlotte Köhler.

Zaterdag vertrok deze voordrachtskunstenares naar Aruba tot het geven van enkele vertolkingen op Zaterdag en Zondag.

Dinsdagmorgen vertrok Mevr. Köhler met haar man, de Hr. Aug. Defresne met de K.L.M. naar Maracaibo, vanwaar zij hun tocht zouden voortzetten naar Barranquilla om via New York naar Nederland terug te keren.

Motorongeluk.

Gisterenmiddag had nabij Zego een motorongeluk plaats. Twee arbeiders van de C.P.I.M. reden daar op hun eigen motor ,welke in een rooi kwam te slippen, waardoor zij vielen en ernstige verwondingen opliepen.

Zij werden ter behandeling in het hospitaal opgenomen.

De nieuwe Gouverneur.

De wn. Gouverneur, Mr. F. A. Jas, heeft de vorige week bericht ontvangen, dat Gouverneur Wouters met familie zich op de Colombia heeft ingescheept voor zijn reis naar Curaçao.

De Colombia komt hier aan Maandag 13 Juli, zodat aanstonds na aankomst de plechtige installatie plaats kan vinden.

Het vertrek van Gouverneur Wouters schijnt wel met bijzonder stille trom te hebben plaats gevonden, daar de Anetaberichten er geen melding van hebben gemaakt!

Nieuw Orgel op Soto.

In de parochie Soto werd Zondagavond een nieuw orgel ingewijd.

Pastoor Kuipers hield de feestpredikatie en Frater Canutus bespeelde het orgel en het koor der Fraters zong de liturgische gezangen.

Dr. Philipson en de Hr. van der Dijs gaven door hun aanwezigheid een bewijs van hun meeleven met de bewoners van Soto.

Na het Lof sprak Antonio Plantijn een dankwoord namens de gehele parochie.

In dank ontvangen.

Het tijdschrift „Apostolatus Maris" en het jeugdtijdschrift „Hou en Trouw".

De laatste avond van Charlotte Köhler.

In een onderhoud vorige week Maandag bij de vertolking voor intieme **kring van de bijbelstukken, welke Charlotte** Köhler ook Maandag in Roxy gaf, bekende zij, dat het voor haar als Katholiek, zo moeilijk was keuze te maken in haar stukken voor een gemengd publiek op Curaçao.

Over de inhoud der stukken was men dan ook niet over 't algemeen ingenomen: uitgezonderd haar klein-kunst mis-schien — en zeker de Bijbelstukken, die zij Maandagavond in Roxy opvoerde.

Daarover is 't ieder eens, dat deze avond wat voordracht en inhoud betreft, het hoogste stond.

Op verzoek van Mevrouw Köhler werd er tussen de verschillende voordrachten niet geapplaudiseerd.

Des te spontaner ontstond dit op 't eind, toen zij op 't toneel verscheen om een welverdiend dankwoord te ontvangen van den Heer Westrienen, die zeker namens de aanwezigen sprak, toen hij haar verzekerde, dat zij ons allen onvergetelijke ogenblikken van waar kunstgenot had geschonken.

Hierna bood 'n jongedame in vuurrood costume Mevrouw 'n mooie bouquet aan in dezelfde kleur.

Mevrouw dankte in een kort en welgemeend woord. Eerlijk bekende zij haar zenuwachtigheid bij de eerste avond, toen zij geheel vreemd en onbekend voor Curaçao optrad. Thans dacht zij er wel vrienden achtergelaten te hebben. En zij hoopte... ik zou nog graag eens terugkomen. Ook wij wensen dit van harte.

Onder daverend applaus verliet zij het toneel; nu voor goed.

We laten hieronder een verslag volgen, wat een **inzender ons toestuurde:**

Het was een avond vol kunstgenot en hemelse geneugten.

Het was een voorrecht en groot genoegen deze kunstenares en profetes en zienster en biddende ziel te horen en te zien.

Zij was ons als een door God begenadigde hemelbode om de door God gesproken woorden op zeer waardige en indrukwekkende wijze tot ons te spreken.

Zij heeft ons de schoonheid van Gods Woord geopenbaard.

Zij heeft tot ons gepredikt en voor ons gebeden.

Zij heeft onze ziel bewogen en ons in het hart geraakt.

Zij heeft wat zij zelf voelde van Gods goedheid en grootheid en schoonheid, door haar bijbelse voordrachten, ons doen gevoelen.

Gods Woord is bij al zijn verhevenheid toch eenvoudig en spreekt tot ieders hart: zo was ook haar voordracht: verheven en toch eenvoudig en treffend voor ieder die haar hoorde en zag.

God spreekt tot den mens op menselijke wijze, zij sprak tot God als in extase.

God vermaant, verheft en troost ons door zijn Woord; haar verheven en als door God geinspireerde voordracht **gaf** aan die goddelijke vermaning meer kracht, aan de hemelse vertroosting meer zoetheid, aan de bovennatuurlijke verheffing een opstuwende kracht tot boven het aardse tot in hemelse sfeer.

In de „Prediker" was zij de waardige vertolkster van den wijzen Koning, die alles beproefde maar niets smaakte en van alle dingen onder de zon de grote ijdelheid begreep. Wij keerden ons met haar naar alles wat het geschapene biedt en de wereld schenkt en zij liet ons zien en voelen de ijdelheid der ijdelheden en dat alles is ijdelheid. Wij voegden er in ons hart aan toe het beroemde woord van Thomas á Kempis: buiten God te beminnen en Hem te dienen alléén.

Het „Hooglied" was ook een openbaring voor ons. Niet dat wij dit verheven dichtstuk uit de Bijbel niet kenden; met verschillende texten en perioden zijn wij reeds lang vertrouwd, we kenden de diepe betekenis van in- en exegese; maar nooit hadden wij zo gevoeld de wonderbare schoonheid van dit goddelijk gedicht, nooit zo genoten van de verschillende hemelse passages, nooit zo begrepen de innige omgang van een begenadigde ziel met haar veelgeliefden Minnaar: God, dan bij de sublieme, candiede, als vrouw teer naieve, als man krachtig gevoelige voordracht van de hoge kunstenares: Mevr. Köhler.

De vijf Psalmen Davids hebben ook **nimmer zo tot ons hart gesproken en** hebben ons zo de oneindige goedheid van Gods Hart geopenbaard als toen wij ze hoorden voordragen en voorbidden en uitgalmen ten hemel stuwen door deze diep getroffen en zeer begenadigde ziel.

O die lijdenspsalm vooral, wat was die treffend en schoon; en wat was zij daarbij diep bewogen en vol medelijden met de ontzettende smarten van den Verlosser, wiens lijden zo nauwkeurig is voorspeld in deze psalm.

De zoete nasmaak van deze genotvolle avond zal ons lang bijblijven, zij is ons een vreugde en opbeuring en troost in ons geestelijk leven, lijden en strijden.

Wij zullen haar dankbaar gedenken en wat zij niet durfde uitspreken, willen wij van de daken verkondigen: wij **hopen** haar in ons midden terug te zien om ons nogmaals, al zij het nog maar één keer, zulk een voorsmaak te geven van een waarlijk hemels genot.

R. B.

De Missie.

De Missie in de parochie Wishi, Groot-Kwartier en S. Maria is een waar succes geweest.

's Avonds vooral waren de kerken overvol en de sluitingsdag van Zondag is voor Missionarissen en pastoors een gloriedag geworden.

Mgr. Verriet woonde Zondagavond in de drie kerken een gedeelte van het Lof bij en hield daarbij een korte toespraak van dankbaarheid en tot aansporing.

Onze gelukwensen.

GEMENGD NIEUWS.

HERINNERINGEN AAN JUTLAND.

Zeeslag waaraan niet minder dan 250 oorlogsbodems deelnamen.

Twintig jaar geleden, de 31ste Mei 's middags half vier begon op de Noordzee ter hoogte van Jutland of het Skagerak de grootste zeeslag met moderne oorlogschepen.

Niet minder dan tweehonderd vijftig oorlogschepen, deel uitmakende van de Britse „Grand Fleet", onder bevel van admiraal Jellicoe van de Duitse „Hochseeflotte", welke onder commando stond van admiraal Scheer namen aan deze geweldige zeeslag deel. Vele oorlogsschepen rusten op de bodem van beide zijde der zee, waar ze in de loop der jaren met zand zijn overdekt en verdwenen.

Enige duizenden mannen vonden in dit deel der Noordzee hun zeemansgraf, en einde Mei zijn de gedachten van vele vrouwen en kinderen teruggegaan naar deze laatste da van Mei in het jaar 1916, toen de beide machtige vloten, geheel toevallig met elkaar slaags raakten.

Nòch de admiraliteit nòch de marinestaf in Berlijn wist, dat de geweldige eskaders van dreadnoughts, kruisers en torpedobootjagers elkaar naderden, en een gewoon onderzoek door Duitse oorlogsschepen van een koopvaarder op zee bracht het contact te weeg met de vooruitgeschoven Britse verkenningskruisers, waarvan één, de „Galtea", het beroemde sein: „de vijand in het zicht" gaf.

Toen begon een aaneenschakeling van grotere en kleinere gevechten tussen slagschepen en slagkruisers waartussen de torpedobootjagers vermetele aanvallen deden.

Hoog spatten waterfontijnen op, toen granaten in de zee ploften. De lucht werd verduisterd door de zwarte rookkolommen, die **uit** tientallen **schoorstenen** kwamen van de met uiterste snelheid varende oorlogschepen. Het gedonder van het zware scheepsgeschut, de explosies der **geweldige** granaten van 38 en 39 c.M. waren niet van de lucht af. Dood en verderf werden rondom gezaaid en de lang verwachte ontmoeting tussen de machtigste zeestrijdkrachten was aan de gang. Enige malen ontstonden explosies als van vulkanen. Vuurrode vlammentongen schoten omhoog te midden van giftige gele en groenachtige gassen. Nu en dan herhaalden zich deze ontploffingen, en waren de wolken weggedreven in de wind, dan bleek, dat een der grote slagkruisers in de lucht was gesprongen met een bemanning van duizend man. Zo verdwenen er drie slagkruisers. Kleinere kruisers werden in brand geschoten en dreven als spookschepen in het nachtelijk duister, waart eerst om drie uur des nachts van 1 Juli eindigde de zeeslag, toen de beide admiraals alle contact met elkaar verloren hadden.

De verschillende phasen zullen wij thans niet meer beschrijven. Men herinnert zich hoe de slagkruisers van Beatty het eerst voeling met de vooruigeschovan Duitse slagkruisers onder admiraal Hipper kregen, waaruit zich later de hoofdslag tussen de dreadnoughts ontwikkelde, terwijl partiële gevechten en aanvallen van jagers 's nachts nog plaats vonden.

Het slot was, dat de Duitse vloot, al zij het gehavend, Wilhelmshafen en de andere machine-stations kon binnenlopen en Jellicoe naar de Noordelijke basis op Scapa Flow terugkeerde. De Engelsen leden tweemaal zoveel verliezen als de Duitsers, hoewel zij wat aantal en geschutskaliber betreft, in de minderheid waren. Beide naties eigenden zich de overwinning toe, maar vernietigd was geen der zeemachten. Dit in tegenstelling met de zeeslag bij Tsoeshima, waar admiraal Togo de Russische vloot wel geheel vernietigde. En een Nelson was in 1916 niet op de vloot.

Na de geweldige strijd tussen de meest moderne oorlogschepen met het beste personeel, welke onbeslist bleef, al was toch het indirecte gevolg, dat later de Duitse vloot moest worden uitgeleverd, ontstond een niet minder felle papieren strijd over het „geheim van Jutland". Talloze marine-deskundigen hebben over deze zeeslag geschreven. Er is een bibliotheek vol alleen over deze slag. Er ontstonden aanhangers van Beatty en Jellicoe. De gehele taktiek en strategie der beide admiraals werd uiteengerafeld.

Beiden zijn thans kort na elkaar overleden. Ook de admiraals Scheer en Hipper, aan wie de Engelsen alle hulde brachten, behoren niet meer tot het rijk der levenden.

De balans van de slag was aldus:

De Engelsen verloren 5.769 matrozen en onderofficieren en 328 officieren; aan de Duitse kant kwamen om 2.385 matrozen en 160 officieren. Voorts werden nog velen gewond.

Van Engeland zonken drie slagkruisers, drie gepantserde kruisers en acht torpedojagers; van Duitsland één oud slagschip, één slagkruiser; vier kruisers en vijf torpedojagers.

AFSTANDENPRAATJE.

Cijfers om van te duizelen.

Menigeen onder ons zal misschien bij zich zelf wel eens gedacht hebben, wanneer hij of zij 's avonds naar de met duizenden en nog eens duizenden sterren als bezaaide hemel keek: „'k Zou toch graag wel 'ns willen weten, hoever die kleine lichtpuntjes eigenlijk van ons verwijderd zijn."

Me dunkt: 't kan zijn aardigheid en zijn nut hebben, u daar eens iets naders van te vertellen.

De ster, die ons 't méést nabij is, heeft 'n tijdvak van vier jaar nodig, om ons haar licht te kunnen toezenden. Zeer waarschijnlijk zult u vier jaar hiervoor niet erg lang vinden. Vergis u echter niet 't, ter verduidelijking, eens even uitreknen. Op de eerste plaats moet u dan weten, dat 't licht gaat met 'n snelheid van 300.000 Kilometer in de... seconde. Iedere dag telt 86.400 sec; dus per dag wordt zulks 'n afstand van 25.920.000.000 K.M. **En omdat 4 jaar 1461 dagen tellen,** moeten we deze twee getallen met elkaar vermenigvuldigen. Wat krijgen we dan tot uitkomst? Schrik niet: het eerbiedwaardige cijfer van: 37.869.120.000.000 kilometer.

We kunnen dus zeggen: ongeveer 38 billioen K.M.! We gaan nog verder. Het licht van de poolster heeft om en om 47 jaar nodig, teneinde tot ons te komen — dat is dus 11¼ maal zoveel en geeft bijgevolg 'n afstand van 428 billioen K.M. Wanneer we nu eens 'n „reisje" wilden maken naar de Poolster, dan zouden we met de snelste sneltrein (100 K.M. per uur: 'n snelheid, die intussen in Engeland reeds lang bereikt is en wel op de lijn Londen—Edinburgh) nog bijna 490.000.000 niet dagen ,maar jaren onderweg blijven.

Zouden we ons keren naar de ster Arcturis, dan wordt 't nog erger. Deze ster namelijk is van ons niet minder dan circa 1550.000.000.000.000 K. M. verwijderd! Eerst na 'n tijdverloop van 163 jaren zou het licht van deze ster ons oog kunnen bereiken. Laten we b.v. eens aannemen, dat Arcturis op dit ogenblik plotseling verdwenen. Welnu, dan zou ons nageslacht over deze ster spreken, alsof er niets gebeurd was; en eerst na 163 jaar zou het in kringen van astronomen (sterrekundigen) 'n opschudding van belang geven, daar deze dan pas vergeefs hun kijkers naar Arcturis zouden richten.

Of we aan de grens zijn van de hierboven genoemde afstand-cijfers? Bij lange na niet! Want de sterrenkundigen zijn met dergelijke getallen beslist nog niet tevreden. Op grond van vernuftige berekeningen, die alle waarschijnlijkheid benaderen, houden ze 't voor vaste zekerheid, dat er nog sterren zijn, zó ver uit ons bereik van onderzoeking, dat haar lichtstralen duizenden jaren nodig hebben, willen ze tot ons kunnen doordringen... Dit is nogal wat, nietwaar?

De R. K. Kerk in Engeland.

De dood van Koning George V heeft de R. K. Kerk in Engeland aanleiding gegeven te wijzen op de grote vooruitgang welke zij onder de heerschappij van den overleden koning heeft mogen beleven. De „Osservatore Romano" geeft daarvan volgend statistisch overzicht: De R. K. bevolking in Engeland telde in 1910: 2.206.553; in 1935: 2.948.067; de R.K. bevolking in Ierland daarentegen is teruggelopen van 3.308.661 in 1910 tot 3.171.697 in 1935. Het aantal aartsbisdommen steeg in Engeland van 3 tot 6; in de koloniën van 24 tot 29. Het aantal bisschopszetels daalde in Engeland van 19 op 18; in Ierland steeg dit getal van 23 op 24; in de koloniën van 68 tot 86. In Engeland en Wales is het aantal priesters gestegen van 3747 tot 5119; het aantal kerken en kapellen van 1773 tot 2383. In het Britse rijk steeg het aantal prefecturen van 40 tot 96 in de jaren van de regering van koning George.

Deze cijfers kregen leven en kleur door andere feiten, waarop door de R.K. pers in dit verband gewezen wordt. De Eucharistische Völkerbund (Weenen) van Maart 1936 meldt daarover o.a. het volgende: „George V was de eerste Engelse koning, die de voor de katholieke kerk beledigende kroningseed niet meer heeft afgelegd. Daarin werd namelijk een plechtige verklaring afgelegd tegen de transsubstantiatieleer, welke door den Engelsen vorst bij de troonbestijging reeds sedert 1689 moest worden uitgesproken. Het heeft grote moeite gekost een voor beide partijen bevredigende oplossing te vinden. Onder George V vond de vrijheidsbeweging der Engelse katholieken een zeer gunstige voorlopige afsluiting. In de wereldoorlog heeft George V de diplomatieke betrekkingen met de H. Stoel weer opgenomen. Kort voor zijn eerste zware ziekte ondertekende de gestorven koning de „Catholic Relief Act", welke bijna aan alle antikatholieke uitzonderingsbepalingen een einde maakt. Wanneer ook al tot heden geen Engelse katholiek met een portefeuille in het kabinet is opgenomen, zo hebben toch de katholieken steeds gewichtige diplomatieke posten bekleed. Terwijl de latere koning Edward VII als prins van Wales slechts een inofficieel bezoek bij paus Leo XIII mocht afleggen en ook bij zijn officieel bezoek in 1903 steeds nog zekere reserves in acht nemen moest met het oog op de stemming in zijn land, hebben koning George V en koningin Mary op 9 Mei 1923 bij Paus Pius XI een officieel bezoek afgelegd, dat een zeer hartelijk karakter droeg. Van den koning wordt voorts verzekerd, dat hij de door Lord Halifax opgenomen herenigingspogingen tussen 't Anglicanisme en Rome in de conferenties van Mechelen met sympathie volgde. Meer dan ooit hebben katholieke edellieden vooraanstaande functies in zijn hofhouding bekleed. Van bijzondere betekenis waren zijn betrekkingen tot den gestorven kardinaal Bourne. Ook de katholieken eerden in koning George een man van grote deugd en onvermoeide plichtsbetrachting, wiens schitterend voorbeeld, zowel in het openbaar als in zijn particulier leven, onze nationale traditie niet alleen hooggehouden heeft, maar deze ook nog heeft versterkt en verheven."

DE FILM VAN DE WEEK

Van 6 tot 12 Juli 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Scarlet Pimpernel.
Ruggles of Red Cap.
Best man wins.
Iron Duke.

Cinelandia.

Powdersmoke Range.
Scarlet Pimpernel.
Four hours to kill.
Fighting Fury.

Hollywood.

Lost City.
Roberta.
The man from Hell.
Lost city.
Music goes round.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Private Life of Don Juan.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

IK BETWIST HET NUT VAN UW CLAXON NIET.

DAAROM BEHOEFT GE ECHTER BIJ IEDERE ZIJSTRAAT NOG NIET EEN GEHELE MELODIE TE BLAZEN.

„Veilig Verkeer"

Ant. Fokker, de moderne vliegende Hollander.

Het begin van een pioniersloopbaan.

Van de „Spin I" tot de „Spin II".

Vijf en twintig jaar geleden zat een jonge kerel, met veel fantasie en inzicht in de techniek begaafd, in een schuurtje te knutselen aan een vreemdsoortige machine. Tegenwoordig kent men zijn naam even goed in Yokohama als in Los Angeles, in Reykjavik als in Kaapstad. De kranten over de gehele wereld hebben zijn portret afgedrukt op de frontpagina's en een Amerikaans journalist heeft eens de gelukkige inval gehad hem te betitelen als de „flying Dutchman" en sindsdien heeft hij die naam behouden, en met ere.

Aldus de Maasbode.

Maar toen... toen wisten maar weinig mensen van het bestaan van dien jongen Hollander, die in z'n eentje zat te prutsen aan een even zonderling als onbegrijpelijk vehikel, waarvan de maker nota bene beweerde, dat hij er op een goeie dag mee de lucht in zou gaan. De aviatiek stond toen nog maar in haar babyschoenen en de meeste mensen geloofden niet, dat deze baby ooit groot zou worden. Vliegen, nu ja, 't was nu wel allang bewezen, dat je met 'n ding, dat zwaarder was dan de lucht, kan opstijgen, maar daarmee was het dan ook uit. Vliegen was alleen goed voor mensen, die hun armen en benen en desnoods ook hun nek wilden riskeren, als ze dan maar een kortstondig genoegen, van overigens twijfelachtig allooi, konden smaken. 'n Verstandig mens deed daar natuurlijk niet aan mee, prakkizeerde daar zelfs niet over.

Er is soms moed voor nodig, om verstandig te zijn en de jonge kerel, die in z'n eentje bezig was een zonderling gevaarte te construeren met behulp van een paar balken, wat stalen buizen, een stuk linnen en een stuk of wat snaren, die hij uit een oude piano had gehaald, bezat deze moed in hoge mate. Bij de burgerlijke stand in Haarlem stond hij ingeschreven onder de naam Antoon Fokker, een doodgewone naam als ieder ander, een naam, die men onmiddellijk vergeet zodra men hem gehoord heeft.

Het ontbrak Antoon Fokker bij zijn knutselpartijen niet aan goede raadgevingen. Zijn vrienden kwamen ietwat medelijdend kijken naar zijn geknutsel en adviseerden hem, niet voort te gaan op deze wijze zijn tijd te verknoeien. Hij kon waarachtig wel wat beters te doen vinden. Die vliegerij was maar een bevlieging, en het was zonde en jammer, dat 'n stevige Hollandse jongen, met een goed stel hersens in zijn hoofd de mooiste jaren van zijn leven verdeed met zulke onzin.

Antoon Fokker, die nooit erg spraakzaam is geweest, zei niets en werkte door. Misschien heeft hij zich wel 'ns wat laten ontvallen, maar we zijn bang, dat 't dan niet erg veel vriendelijks geweest zal zijn.

Hoe 't zij, de mensen, die 't zo goed met hem meenden, hadden met hun overredingspogingen maar een zeer mager succes. Ze troostten elkaar met de mededeling, dat ze 't wel hadden zien aankomen. Als schooljongen had Antoon Fokker al last van die bevlieging gehad. Met een stukje celluloid en een paperclip maakte hij dan kleine vliegtuigjes, die heel genoeglijk door de kamer en misschien zelfs wel door de klas konden zweven. Maar wie had nu gedacht, dat die schooljongensliefhebberij zó diep zat?

Iets monstrueus.

Intussen groeide het vehikel, waaraan de jonge Fokker onverdroten voortbouwde, uit tot iets monstrueus. Goed beschouwd leek het eigenlijk nergens op. Het leek een beetje op een heel grote fiets met drie wielen, maar dan zonder pedalen. In plaats daarvan zaten er vleugels aan en een staart, die het gevaarte een klein beetje op een monsterachtige vogel deed lijken. En op de plaats, waar de vogel zijn bek behoorde te hebben, zat een motor. Dat was alles. Antoon Fokker noemde zijn eerste werkelijke vliegtuig niet „fiets" en niet „vogel", hij noemde 't „de Spin". En is het vliegen gemeenlijk niet de sterkste eigenschap van zulk een insect, een feit was, dat het ding meer op een reuzenspin dan op welk ander dier ter wereld ook leek.

De vleugels bestonden uit bamboestaken, overtrokken met linnen. De staart was uit dezelfde ingrediënten samengesteld en om daarmee te kunnen manoeuvreren, was niets anders nodig dan staart en vleugels met behulp van de reeds genoemde pianosnaren, die nog nimmer voor zo onmuzikale doeleinden waren aangewend, krom te trekken. Het bamboe boog wel mee en vervulde op die manier de functie van hoogteroer. We weten niet, hoeveel piano's Antoon Fokker nodig heeft gehad bij de bouw van zijn eerste vliegtuig. Maar zeker is, dat er massa's van die draden, onder en langs zijn toestel gespannen waren, en daaraan iets spinnekops-achtigs gaven.

Midden in dit griezelige warnet van draden en stangen hing een soort stoel, zonder poten en voor die stoel was een stuurstang, waarmee het hele, ingewikkelde geval bediend werd. Wie dat vliegtuig bestuurde moest wel de indruk krijgen, dat hij op een stoel zat, die zo maar door de lucht zweefde.

Als de aviateur iets uit zijn handen liet vallen, behoefde hij geen moeite te doen, het weer op te rapen, want er was geen andere bodem beneden zijn voeten dan de aardbodem.

De geschiedenis gaat zich herhalen.

Toch had Antoon Fokker vertrouwen in zijn eerste product, dat inderdaad de naam van „vlieg-machine" voor de volle honderd procent verdiende. Dat zijn toestel dit volkomen waard was, bewijst niet alleen het feit, dat Fokker levend en ongedeerd van zijn experimenten met „De Spin" is afgekomen, maar ook het feit, dat „De Spin", die nu onderhand vijf-en-twintig jaar oud is — wat voor een vliegtuig een Methusalem-achtige leeftijd is — thans nog een zusje heeft gekregen, dat er even primitief uitziet en waarmee Antoon Fokker, die tegenwoordig Anthony Fokker heet, op 6 Juni l.l. op Schiphol gedemonstreerd heeft.

Binnenkort zal de geschiedenis zich dus werkelijk gaan herhalen en 't zou ons helemaal niet verwonderen, als de toeschouwers van de a.s. demonstratie evenzeer hun hart vasthouden als zij, die vijf-en-twintig jaar geleden de originele „Spin" zagen opstijgen.

Toen waren er nog geen goed aangelegde vliegvelden, geen lichtsignalen, geen van de talrijke hulpmiddelen die den vlieger van tegenwoordig ten dienste staan. Toen was er alleen maar Antoon Fokker met zijn zelf gebouwd vliegtuig.

De mensen, die van de proefneming getuigen waren, voelden hun hart in hun keel kloppen. De automotor, waarmee „De Spin" was uitgerust begon te draaien en rommelend en piepend zette het gevaarte zich in beweging. Het reed met de vaart van een trein en opeens leek het alsof het door onzichtbare handen omhoog werd getrokken in de lucht.

De vliegende Hollander vloog voor de eerste maal in zijn eigen toestel en, wat nog belangrijker was, het lukte hem ook zichzelf en zijn toestel weer onbeschadigd op de begane grond te brengen.

Zo was 't begin van Fokker's loopbaan als vlieger en vliegtuigconstructeur. „De Spin" voldeed aan alle verwachtingen. Wat niet wegneemt, dat het wel eens weinig gescheeld heeft, of Fokker zou met haar te pletter gevallen zijn.

Hachelijk avontuur met „de Spin".

Op een van zijn vluchten had Fokker een passagier, een militair, meegenomen, voor wien hij nog een tweede stoel in zijn machine had gebouwd.

Op een flinke hoogte sprong een van de pianosnaren, waarmede de linkervleugel verbonden werd aan het landingsgestel.

Onder de hevige luchtdruk ging het bamboe van de vleugel steeds meer krom staan, waardoor de vleugel zijn functie dreigde te verliezen. Fokker beduidde zijn passagier, die dacht, dat hij voor zijn plezier uit was, dat hij op de vleugel moest gaan liggen om zodoende het bamboe weer recht te buigen, maar de passagier had daar niet veel zin in, en bleef rustig op zijn stoel zitten. Dat werd tenslotte zijn ongeluk, want de machine geraakte in een remons en kwam veel sneller op de grond, dan goed voor haar en de inzittenden was. De passagier heeft zijn uitstapje dan ook met de dood moeten bekopen.

In 1912, een jaar na het behalen van zijn vliegbrevet, begon Fokker er over na te denken een eigen vliegtuigenfabriek te stichten. De fabriek moest in Nederland worden opgericht, maar bij gebrek aan andere medewerking, dan die welke zich hulde in vele goede en aanmoedigende woorden, trachtte hij in het buitenland daadwerkelijke steun voor zijn plannen te vinden. In Frankrijk en Engeland lukte het hem niet.

In Duitsland kon hij een order, voor de bouw van een serie militaire vliegtuigen bemachtigen en om deze order te kunnen uitvoeren, richtte hij fabrieken op in Johannisthal en in Schwerin.

De wereldoorlog gaf een geweldige stoot aan de ontwikkeling van het vliegwezen. Meer dan veertig verschillende vliegtuigtypen werden door Fokker in de oorlogsjaren ontworpen en geconstrueerd. In die jaren vond hij ook de oplossing van het probleem om met machinegeweren synchronisch door het schroefveld van de propellor te schieten, welke vinding aanstonds op alle Duitse gevechtsvliegtuigen werd toegepast.

Twaalf honderd vogels uit één nest.

In 1929 stichtte Fokker zijn Nederlandse vliegtuigenfabriek in de gebouwen van de „Feta" aan de overkant van het IJ, te Amsterdam, welke fabriek reeds in het eerste jaar van haar bestaan het aanzijn schonk aan de F 2, het eerste verkeersvliegtuig ter wereld, dat aan de eisen van het luchtverkeer in die tijd schitterend voldeed.

Sindsdien hebben meer dan 1200 complete vliegtuigen deze fabriek verlaten. Als het geoorloofd is, de Fokkerfabrieken te betitelen als een nest, dan zou men kunnen zeggen, dat twaalfhonderd vogels, die in dit nest zijn uitgebroed, vandaar zijn uitgezwermd over de gehele wereld.

Vijf-en-veertig luchtvaartmaatschappijen en twee-en-twintig regeringen gebruiken de Fokker-machines op hun luchtlijnen en voor de landsverdediging. Aan 24 ondernemingen in het buitenland verkocht de Fokkerfabrieken de licenties voor de bouw van haar producten. De naam Fokker is door zijn vliegtuigen gedragen over heel de wereld, over land en over zee, over de Noordpool en over de Atlantische Oceaan. Zijn vliegtuigen hebben de pioniersvluchten gemaakt tussen Nederland en de overzeese gewesten.

De wereld is veel veranderd in de laatste vijf-en-twintig jaar. Zij is veel veranderd. Hij is dezelfde Hollandse jongen gebleven, begaafd met dezelfde dosis fantasie, dezelfde energie, hetzelfde doorzettingsvermogen en dezelfde rondborstigheid.

Toen hij op 6 Juni met „De Spin" no. 2 de lucht inging, was het alsof de wereld heeft stilgestaan...

DE PRESIDENTSVERKIEZING IN DE VER. STATEN. Een van de studenten van de hoge school te Piedmond in Californië maakt reclame voor de verkiezing van Gouverneur Flandon als president.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 5 Juli 1936.

VOLHARDING 2 — ATLETICO 1—2

R.C.C. 2 — BE QUICK niet doorgegaan wegens het niet opkomen van R.C.C.

ASIENTO 2 — HERCULES 2 3—0

TRANSVAAL 2 — JONG HOLLAND 2 0—2

SCHERPENHEUVEL 2 — S.U.B.T. 2 0—2

COMPETITIE-STAND.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Ge…
Jong Holland	2	2	0	0	4	1	4	2.-
R.C.C.	2	2	0	0	3	1	4	2.-
Volharding	2	1	0	1	4	3	2	1.-
S.U.B.T.	2	1	0	1	2	2	2	1.-
Scherpenheuvel	2	0	1	1	1	2	1	0.
Transvaal	2	0	1	1	1	2	1	0.
Asiento	1	0	0	1	0	1	0	0.0
Hercules	1	1	0	0	0	3	0	0.0
B-klasse:								
S.U.B.T. 2	4	4	0	0	18	1	8	2.-
Atletico	3	3	0	0	4	1	6	2.-
Be Quick	2	2	0	0	5	0	4	2.-
Jong Holland 2	1	0	0	0	2	0	2	2.-
P.S.V.	1	1	0	0	3	2	2	2.-
Asiento 2	3	2	0	1	10	12	4	1.3
Scherpenheuvel 2	4	2	0	2	7	3	4	1.-
Feyenoord	2	1	0	1	6	3	2	1,-
Volharding 2	2	0	0	2	3	5	0	0.0
Transvaal 2	2	0	0	2	1	8	0	0.0
D.D.V.O.	3	0	0	3	0	6	0	0.0
R.C.C. 2	2	0	0	2	0	6	0	0.0
Hercules 2	3	0	0	3	0	12	0	0.0

De vereniging Asiento is beboet met *f* 1.— wegens overtreding van Artikel 3[illegible] punt 3 onder b H. R.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1ste[illegible] Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

Den Heer en Mevrouw

J. Smids-Stöner

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

RONALD.

Sanatorium

4 Juli '36.

Aankomst en vertrek der schepen van 8—11 Juli 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Amor	8	New York, P.au Prince, La Guaira, P. Cabello	8	Aruba, Maracaibo
El Libertador	8	Maracaibo, Aruba	8	La Guaira.
Cordillera	9	Hamburg	9	P. Limon
Luna	10	Maracaibo	10	P. Cabello, New York
El Libertador	10	La Guaira	10	Aruba, Maracaibo
Phoenicia	10	Hamburg	10	Pto Barrios
Cuba	10	Le Havre	10	Cristobal
Frida Horn	—	Curaçao	11	Hamburg via [illegible], Kingston